

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eivsdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpvrga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

Cap. I. De sancta eius genealogia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

nomine IESU Christi, qui Christus finis & consummatio sermonum legitur, virtus, sapientia, & verbum Patris predicatur, humiliter petimus, ut qui cœpit in nobis opus bonum, secundum piæ voluntatis propositum, effectuosè perficiat, & ad sua laudis incrementum IESUS Christus, qui est salus & vita, honor & gloria, decus & corona Sanctorum omnium.

INCIPIT VITA BEATI VVILLIBALDI AVREATENSIS SIVE EYSTETTENSIS ECCLESIE EPISCOPI, ET PRIMO DE SANCTA eius genealogia.

CAPVT PRIMVM.

Digitur B. VVillibald^o, gloriosus Pontifex Aureatensis Ecclesiæ, quæ modò Eystettēsis vulgato magis nomine nūcupatur, primus ac summus Antistes fuisse certa ratione deprehenditur: cuius mirificæ sanctitati opera

opera virtutum, quibus in vita floruit, nec non prodigia miraculorum, quibus eum Dominus in vita, morte, & post mortem decoravit, luce clarius attestantur. Superuenit nihilominus Apostolica Summi Pontificis, videlicet, Leonis VII. autoritas, quæ non friuola facilitate, sed immobili veritate, hoc est solida ratione, vel diuina reuelatione mouetur, & præfatum sanctum Præsulē, similem in gloria Sanctorum fore declarans, titulo sacræ Canonizationis ipsum laudabiliter extulit, ac Catalogo Sanctorum nomen eius sanctissimum venerabiliter inseruit.

Miracula testantur sanctitatem D. VVillibaldi.

Refertur VVillibaldus in numerū Sanctorum à Leone VII. Papa.

Hic Præsul venerandus tanquam sidus nouæ claritatis ac miræ pulchritudinis, obducto tenebris ignorantie mundo, radio puriori feliciter infulsit, & tanquam stella matutina, eò ceteris clarior, quò vicinior soli, adeo gratiosè & spiritualiter *cōstitutus est suis præire, vt & nos in fulgore sui luminis, q̄ radio veritatis, iustitiæ ac sanctitatis enituit, in splendoribus Sanctorū tam magnificū ductorem æmulantes, sine offensa in via

fort. specialiter.

mandatorum, vel in semita consiliorum Dei, quod præstantius est, quæ ducit ad patriam claritatis æternæ, fiducialiter ambulemus.

*Eadem fermè
inuenies apud
Canisium To-
mo 4. Antiq.
Lect. in sanctæ
VValpurgis
vita.
Genus S. VVil-
libaldi.*

*Richardus pa-
ter S. VVilli-
baldi.*

Iam ordo scribendi exoptulat, vt de sancti Confessoris Christi VVillibaldi beata progenie, ac ortu nobili perpauca profundamenti initio eorū, quæ consequenter enarranda sunt, differamus. Iuxta quod aduertendum est, quod sæpe memoratus ac semper memorandus Præsul Christi, ex illustri profapia, imo stirpe regia exortus est. Diuina namq; ordinante prouidentia, sanctū Richardum, quondam regem Anglorum, nunc verò confortem Angelorum, patrem in cura, genitorem in natura sortitus est. Nimirum enim decebat, vt homo tantæ sanctitatis à sancto in lucem huius mundi prodiret: & decoratus Princeps infulis à coronato rege gigneretur: & quemadmodum ille sceptro regali suis præerat; sic iste baculo pastorali salubriter principaretur.

Beatum quoque VVunebaldum strenuæ

nuæ virtutis virum, necnon Abbatem sanctitate præcipuum, fratrem germanitate vterinum, atq; B. VValpurgam sanctimonialem Virginem ab infantia Deo consecratam, sororem germanam habuisse legitur. Item B. Bonifacius sanctæ Moguntinæ sedis Archiepiscopus, qui florentem palmam victoriæ cum corona martyrij, Deo propitiante, obtinuit, eius auunculus fuisse non dubitatur. Item B. Deodatus Martyr & Pontifex Christi insignis eiusdem patroni nostri cognatus inuenitur. Beatus etiam VVillibrordus Confessor Dei & Pontifex pretiosus, ac sanctus Sola, sanctitate mirabilis de eius parentela satis è vicino computantur.

B. VVunebaldus frater sancti VVillibaldi.
S. VValpurga soror eiusdem.
S. Bonifacius auunculus.
S. VVillibaldi.
S. Deodatus cognatus, ut & S. VVillibrordus, & Sola Abbas.

O quam pulchra est hæc casta generatio cum claritate. Hæc est generatio querentium Dominum, querentium faciem Dei Iacob. Hæc est generatio de qua scriptum est; quoniam generatio rectorum benedicetur. Isti namque sunt viri misericordie, quorum iustitia obliuionem non acceperunt, cum semine eorum permanent bona, hereditas sanctæ nepotes eorum. Laudemus igitur viros gloriosos,

Sap. 4.

Psal. 23.

Psal. 111.

Indam. VII. 8.
Eccles. 4. 4.
 riosos, patres & parentes nostros in genera-
 tione sua: Nam hi sunt qui genuerunt nos
 verbo veritatis in Christo I E S V Domino
 nostro.

Ornamenta
stirpis VVilli-
baldinae.

In linea propaginis huius sacrae genea-
 logiae, si luculenter aduertamus, inueniun-
 tur vernantes rosae martyrum, candentia
 lilia Virginum, humiliter dependentes vio-
 lae Confessorum. Hi sunt flores paradisi in
 domo Domini plantati, in caritate radica-
 ti, coelesti rore perfusi, Spiritus sancti viui-
 catione vegetati, super quos sanctificatio
 Christi effloruit, vt in atrijs domus Dei no-
 stri floreat in aeternum. Hi sunt flores, qui
 ad cooperimentum fructus sui & proiicien-
 da salubri vmbra fronduerunt, quorum fo-
 lium non defluxit; sed fructum sanctitatis
 dederunt in tempore suo, & tanquam bo-
 nus odor Christi in omni loco aromatizan-
 tes, redolentiam mire fragrantiae vbiq; spar-
 serunt. In horum flore suauitatis odore de-
 lectati & delectatione inuitati currimus, si
 memoratorum Sanctorum vitam imita-
 ri ex dilatati cordis amore concupiscimus.

Acce-

Accedente ad nos sole iustitie, hoc verno in tempore, non solum apparuerunt flores in terra nostra, sed etiam vox turturis audita est; hoc est, castissimæ VValpurgæ Virginis, *B. VValpurga similis turturi.* quæ prece dulcissimæ supplicationis interpellet pro nobis ad Dominum. Et non incongruenter vocem turturis precem beatæ VValpurgæ Virginis interpretati sumus. Nam turtur est avis soliuola, fidelis & casta: sic moralizando vt prosequamur, B. VValpurga in solitudine contemplationis excessiue fuit soliuola; in dispensatione fidelis; ac prudentissima in omni sua conuersatione, castissima ac pudicissima. In his egressionibus delectabiliter depasti cum pastore & sponso, qui pascitur inter lilia; deinceps ad ouilia primitiuæ intentionis reuertamur.

Sed antequam ad mores & vitam beati VVillibaldi patroni nostri descendamus, *quomodo Richardus fuerit Rex Anglia.* cuidam antiquæ, hoc est, tacitæ quæstioni respondendum est. Solent namque pluri- mi intra se hæsitare, & hæsitando huiusmodi quæstionem proponere, quomodo beatus Richardus, qui natione Teutonicus ex- *stetit,*

C

stetit,

*Offo seu Offa**Rex Angliæ.**Virtutes eius.*

stitit, ad gubernacula Anglicani regni peruenit. Ad euentiam declarationis horum aduertendum est; quod olim regno præfato Angliæ præfuisse narratur Rex quidam nomine Offo, vir magnæ strenuitatis, prudentiæ, ac bonæ gubernationis, summæ pietatis & iustitiæ, cultor Dei, & amator pacis, pater orphanorum, & viduarum, peregrinorum & Ecclesiarum Christi defensor, nutritor pauperum, & per omnia suæ terræ protector. Pro his piis operibus, sicut pater ab omnibus diligebatur. Hicque sine filiis & filiabus, hoc est, sine solatio posteritatis, viam vniuersæ carnis ingressus est. Quod licet sine culpa, non tamen sine causa euenisse credimus. Sciebat namque Dominus, quem sibi in successorem prædestinasset.

*Vide obserua-**tiones.**Quomodo Rex**Angliæ**Rex Angliæ.*

Quo defuncto totius Angliæ maiores natu, & optimates conuenerunt, vt defunctum regem, virum tantæ probitatis lamentarentur, & de futuro sibi Rege prospiciendo consiliarentur: & sic referuntur potiores in eis, & vniuersitas populi exclamasse. Licet

cet

et Dominus noster non habeat prolem,
tamen non eligamus Regem, nisi de ipsius
alma progenie; qui ipsius hæres in morum
probitate verisimiliter videatur. Et multos
recensentes tandem ad B. Richardum du-
cem Sueuiæ, qui supra dicti Regis filius so-
roris fuerat, venientes, ipsum cōmuni voto
in Regem elegerunt.

Sciendum etiam, quod B. Richardus
de nobiliori genere Saxonum per primiti-
uos patres suos originem traxit: quod ea de
caussa apponere curauimus, vt ea, quæ de
B. VVillibaldi origine, in diuersis codicibus
scripta inueniuntur, facilius ad concor-
diam reducantur. Alicubi namque dicitur,
quod Saxonica tellus B. VVillibaldum edi-
derit: alicubi verò, quod Dux quondam
Sueuiæ eum genuerit: necnon in quibus-
dam codicibus, quod Regis Angliæ filius
extiterit. quæ omnia tria bene se compati-
untur, si sollerter ea, quæ de ipso scripta
sunt, intelligantur.

*Conciliat di-
cta & scripta
quædam de
S. VVillibaldo.*

